

безчестенъ стълпъ. Зеръ мислете, Донъ Алфонсе, че може да ся търпи това? По обычямъ да умрѣ на единъ пѣтъ подъ мечъ-тъ нежели на хылядо пѣ-ти подъ утровителны присмѣвки и просташки вину-тяванія. За Бога, господине, отнасятъ ся безобра-зно съ мене жители-тъ на господарството ви! Вы ся показвате милостивъ, не глѣдате да забраните тѣзи безчинія и тѣ непрѣставатъ, нѣ засрамяватъ жена ви всѣкы день съ новы подигравки. Прѣдиз-вѣстявамъ ви, господине Херцоге, искамъ свѣтло удовлетвореніе за докачваніе-то на честь-тъ ми. Пригответе ся! Важно е това приключеніе, разби-рате ли? Зеръ мислете че въ този свѣтъ нѣма ни-кой отъ кого да желяжъ почетъ и че можете да не бждете мой кавалеръ. Не, не, милостивый господа-рю; мжжъ-тъ е длъженъ да защищава женѣ-тъ си, да ѝ помага. Надѣвамъ ся и азъ въ това. Всѣкы день новы присмѣхы, а вы ся приструвате че не знаете ужъ нищо. Този калъ съ кого-то мя покри-ватъ не окалва ли и васъ, Донъ Алфонсе? Въ и-ме-то на дума-та ми, разярате ся и вы малко, да ва видѣжъ единъ пѣтъ въ животъ-тъ си че ся сѣр-дете заради мене. Казвате по нѣкога че мя обы-чяте; обычайте като е тѣй и славж-тъ ми. Зави-ждате ми? Завиждайте си тогыва и прочуваніе-то. Зеръ мя забравяте вече, и оставяте да обезчестя-ватъ тѣзи, коя-то съ зестра-та си удвои притежя-ванія-та ви; която ви донесе не само златный тріян-дафилъ и благословія-та на Святый Отець, нѣ това кое-то държи по-вече мѣсто възъ пространство-то на свѣтъ-тъ, Сиенъ Римини, Цезена, Сполеттъ и